

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Σ Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Ο Τ Ο Π Ο Τ Η Ρ Η Τ Η Σ
Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η Σ
Α Ν Θ Ι Μ Ο Σ

Πρὸς τὸν ἱερό Κληρὸ καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης & Καλαμαριάς

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου,

Χριστὸς Ἀνέστη ! Χαίρετε.

Τὸ κοσμοχαρμόσυνο γεγονός τῆς **Ἀναστάσεως** τοῦ **Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ** πλημμυρίζει καὶ πάλι τὶς καρδιὰς τῶν χριστιανῶν, καθὼς οἱ χαρ-μόσυνες καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ δοξολογικοὶ ὕμνοι τῆς ὀρθοδό-ξου λατρείας μελοποιοῦν τὶς εὐχαριστήριες προσευχὲς καὶ τὶς συνοδεύουν πρὸς τοὺς ὀλάνοιχτους **Οὐρανούς**. Ἡ ἀπανταχοῦ παρουσία τοῦ **Θεοῦ** γε-μίζει τοὺς **Οὐρανούς** καὶ τὴν **Γῆ**, ἐνώνοντας στὴν ἀναστάσιμη πραγματι-κότητα τὶς ψυχὲς ὅλων τῶν πιστῶν, εἴτε ζοῦν τὴν ἐπίγεια ζωὴ, εἴτε θριαμ-βεύουν στὴν αἰωνιότητα τοῦ ἄλλου κόσμου. Ἐτσι ἀκούομε ὅλοι μας σήμε-ρα τὰ θεῖα ῥήματα τοῦ λευκοφορεμένου, μπροστὰ στὸν κενὸ **Τάφο**, **Ἀγγέ-λου**, βλέπομε τὸν **Ἀναστάντα Χριστὸ** ἀκτινοβολοῦντα ἀπὸ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν χαρὰ, σὰν νικητήριο δὲ τραγούδι ἤχεϊ στὴν ἀκοή μας ἢ φωνὴ τῶν **Ἀ-ποστόλων** : «**Ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως**» (Λκ. 24, 34).

Ἡ κοσμοσωτήρια καὶ ἐνδοξη **Ἀνάσταση** τοῦ **Χριστοῦ** εἶναι ὁ θρίαμ-βος τοῦ **Θεοῦ** κατὰ τοῦ διαβόλου, εἶναι ἡ νίκη τῆς ζωῆς κατὰ τοῦ θανά-του, εἶναι ἡ ἐγγύηση τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, εἶναι ἡ δικαίωση κάθε

ἠθικοῦ ἀγωνίσματος στή ζωὴ αὐτή, εἶναι ἡ πηγή τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης. Γι' αὐτὸ ἡ **Ἀνάσταση** τοῦ **Χριστοῦ** ἐορτάζεται ἀπὸ τὴν **Ἐκκλησία** καὶ ὡς προσωπικὴ πνευματικὴ ἐμπειρία τῆς ὑπάρξεως κάθε χριστιανοῦ. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνεκτίμητα καὶ αἰώνια δῶρα δικαιολογοῦν τὴν μεγαλοπρέπεια καὶ τὴν λαμπρότητα τοῦ πασχαλινοῦ ἐορτασμοῦ. Ὅχι βέβαια σὰν ἐξωτερικὸ θόρυβο καὶ κοσμικὸ πανηγύρι, οὔτε χωρὶς ἀντίκρουσμα στὴν ἐσωτερικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν. Ἀλλὰ σὰν σκίρτημα καὶ πνευματικὴ εὐφροσύνη μέσα στὶς καρδιές μας καὶ σὰν ἐκχείλισμα τῆς ἀνακαινιστικῆς δυνάμεως τῆς **Ἀναστάσεως** μέσα στὶς ταλαιπωρημένες ἀπὸ τὸν κόσμο ψυχές μας.

«**Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα...**» ψάλλει ἡ **Ἐκκλησία**. Ἡ μοναδικότητα τῆς πασχαλινῆς προτροπῆς προσκρούει στὴν πεζότητα τῶν μικροτήτων τοῦ ἀνθρώπινου βίου. Ψυχοκτόνες μικρότητες εἶναι οἱ διχοστασίες καὶ οἱ νομικὲς ἔριδες στὸν ἰδιωτικὸ καὶ στὸν δημόσιο βίον τῶν συγχρόνων χριστιανῶν. Ἀνοίγουν χάσματα στὶς καρδιές καὶ ἐκτραχύνουν τὶς ἀνθρώπινες σχέσεις. Εἶναι τότε πού ἀντὶ γιὰ τὸ λαμπροστόλισμα τοῦ πασχαλινοῦ πανηγυριοῦ φορᾶμε ῥυπαρὰ κουρέλια, καὶ ἀντὶ γιὰ τὸ ἀγκάλιασμα τῆς ἐν **Χριστῷ** ἀγάπης παίρνομε θέση ἀναμετρήσεως μέχρις ἐξοντώσεως.

Γιατί ἄραγε νὰ γίνεται ἡ ζωὴ μας σκληρὴ τραγωδία, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι εἰρηνικὸ τραγούδι;

Γιατί ἄραγε νὰ δηλητηριάζονται τὰ σπλάγχνα μας, ἀπὸ τὸ πικρὸ ποτήρι τοῦ μίσους, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ γλυκαίνεται ἡ ὑπαρξή μας ἀπὸ τὸ **Ποτήρι** τῆς μυσταγωγικῆς κοινωνίας τοῦ **Ἰησοῦ Χριστοῦ**;

Γιατί ἄραγε νὰ ἐπικρατῇ τόσο σκοτάδι γύρω μας, ὅταν τὸ ἀνέσπερο φῶς ἀπὸ τὸν κενὸ **Τάφο** καταυγάζη τὴν οἰκουμένη;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι αὐτή.

Ἐπειδὴ οἱ χριστιανοὶ ἐγίναμε περισσότερο γήϊνοι καὶ ὀλιγώτερο οὐράνιοι, ὑποτακτικοὶ στὸν κόσμον καὶ ἀνυπότακτοι στὸν **Χριστό**.

Ἐπειδὴ οἱ χριστιανοί, ἂν καὶ γνωρίζομε πῶς ὁ **Χριστὸς** εἶναι τὸ φῶς, ἀγαπήσαμε πιο πολὺ τὸ σκοτάδι παρὰ τὸ φῶς, ὅταν τὰ ἔργα μας εἶναι πο-νηρά.

Καὶ ὅμως, κάτω ἀπὸ τὸ ἀναστάσιμο φῶς τοῦ **Πάσχα**, μέσα ἀπὸ τὴν θεϊκὴ ἐπαγγελία τοῦ **Χριστοῦ** γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ μὲ τὴν αἰώνια χαρὰ τῶν **Μυροφόρων** καὶ τῶν **Ἀποστόλων**, οἱ ὅποιοι ἀντίκρουσαν τὸν **Ἀναστάντα Κύριο**, μποροῦμε νὰ ἐπιχειρήσωμε τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν προβληματικὴ πολυπλοκότητα τῆς συγχρόνου ζωῆς πρὸς τὴν χώρα τῆς χαρισματικῆς ἐλευθερίας τῆς **Ἀναστάσεως**. Μιᾶς ἐλευθερίας ἣ ὁποία ἀντιτάσσεται στὴν ἁμαρτία, συντρίβει τὸν θάνατο καὶ ὁδηγεῖ τελικὰ στὴ θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἂν ὑπάρχουν κάποιοι ποὺ διακηρῦσσουν δημόσια τὴν ἀθεΐα τους, λυπούμεθα, ἀλλὰ δὲν φοβούμεθα. Ὁ **Θεὸς** φυλάσσει τὴν πατρίδα μας, τὴν **Ἑλλάδα**, μὲ τὶς προσευχὰς τῶν ἀνωνύμων ψυχῶν ποὺ κοσμοῦν τὴν **Ἐκ-κλησία**.

«**Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός...**». Ὅπως τὸ φυσικὸ φῶς τῶν λαμπάδων τῆς φωτοφόρου πασχαλινῆς ἑορτῆς τῶν **Ἑλλήνων** καταλάμπει τὰ πρόσωπα, ἔτσι καὶ τὸ λυτρωτικὸ φῶς τοῦ **Ἀναστάντος Χριστοῦ** ἄς λάμψη στὶς καρδιές μας.

Ἡ μεγάλη καὶ κοσμοχαρμόσυνη ἑορτὴ τοῦ **Πάσχα** δὲν εἶναι μόνον ἀ-νάμνηση τοῦ μεγάλου θαύματος τῆς **Ἀναστάσεως**. Εἶναι εὐκαιρία καὶ προσκλητήριον τῆς **Ἐκκλησίας**, γιὰ νὰ ἐννοήσωμε καὶ νὰ ζήσωμε τὴν **Ἀνά-σταση** σὰν δύναμη στὴν πορεία τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μας ζωῆς. Εἶ-ναι τὸ τρανότερο βίωμά μας. Νὰ ἀνοίξη ἡ καρδιά μας καὶ νὰ νοιώσωμε **ποιός** εἶναι ὁ **Χριστὸς** καὶ ἡ δύναμη τῆς **Ἀναστάσεως** του. **Ποιὰ** εἶναι ἡ ἀ-γάπη τοῦ **Χριστοῦ** στὸν κόσμον καὶ **ποιὰ** ἡ ἀγάπη ἡ δική μας στοὺς συναν-θρώπους μας. **Ποιό** εἶναι τὸ νόημα τῆς εἰρήνης τοῦ **Χριστοῦ** γιὰ τὸν πλα-νήτην μας καὶ **ποιὰ** εἰρήνη ἔχει ὁ καθένας μας μέσα

στήν καρδιά του. Νὰ καταλάβωμε ἀκόμη **ποιά** εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ **Εὐαγγελίου**, κα-τὰ **πόσο** εἴμεθα ἐμεῖς μέσα μας ἐλεύθεροι καὶ **πόσο** σεβόμεθα τὴν ἐλευ-θερία τῶν ἄλλων. **Πόσο** ἀπέραντη εἶναι ἡ συγχωρητικότης καὶ ἡ φιλαν-θρωπία τοῦ **Ἀγαπημένου Χριστοῦ** καὶ **πόσο** εἴμεθα ἐμεῖς μεγαλόκαρδοι καὶ φιλάνθρωποι. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦταν νὰ εἴμεθα ὅλοι γιὰ ὅλους.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ ζωντανὴ ἐλπίδα τῆς **Ἀναστάσεως** μᾶς δίνει δύναμη γιὰ νὰ σηκώ-σωμε τὰ λυπηρὰ τοῦ βίου καὶ γιὰ νὰ νικήσωμε στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἄς ἐορτάζωμε τὴν **Ἀνάσταση** τοῦ **Ἰησοῦ Χριστοῦ** φωτολαμπεῖς, ἀλλὰ καὶ θεοφεγγεῖς, μὲ τὴν λάμψη, δηλαδή, τῶν κεριῶν στὰ πρόσωπά μας καὶ μὲ τὸ φῶς τοῦ **Θεοῦ** μέσα στὶς καρδιές μας. Καὶ ἄς δίνωμε κάθε ἡμέρα, μὲ τὴν διαγωγή μας καὶ μὲ τὸν βίο μας, τὴν μαρτυρία τῆς **Ἀναστάσεως**, τῆς ὁποίας τὸ ἄκτιστο καὶ ἀνέσπερο φῶς ἄς εἶναι πάντα μὲ ὅλους μας.

Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀδελφοί μου, Χαίρετε καὶ Ὑγιαίνετε.

Χριστὸς Ἀνέστη - Χαρὰ τοῦ Κόσμου.

Εὐχέτης

Ο ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

✠ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Σημείωσις :

Ἡ παροῦσα **Ἐγκύκλιος** νὰ ἀναγνωσθῆ πρὸ τῆς τελετῆς τῆς **Ἀναστάσεως**.